

# ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ἘΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ τίχος λεπτὰ 25  
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελοὶ κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 44

Πληρωτέα κ-0 ἑξαμηνίαν

## Λιμενικὸν Ζήτημα.

II

Ἦδη, ὅτε πλέον συνετέλεσθαι μετὰ διετίαν περὶ τοῦ καὶ τὸ γνωστὸν τῶν 100 μέτρων πείραμα ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τῆς πόλεως καὶ ἔχομεν βεβαιωμένα καὶ τούτων τὰ τε οἰκονομικὰ καὶ ἑδαφικὰ διδόμενα, τὸ ἐπὶ πενταετίαν διακυμαινόμενον ζήτημα αὐτοῦ, ἐπαναφέρεται τήμερον καὶ ἐκ τετάρτου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ καὶ οὐ μόνον μέλλει, ἀλλὰ καὶ πρέπει πλέον, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, νὰ λυθῆ καὶ ὀριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν.

Μετὰ τὰ μεγάλα τοῦ παρελθόντος ὅμως περὶ τούτου σφάλματα καὶ τὴν ὅποιαν ἐλάβομεν ἐκ τούτων διδακτικὴν πείραν καὶ μετὰ τὰς ἐνεστάσας περιστάσεις ὑπ' αἷ συνοδεύεται τὸ λιμενικὸν ζήτημα, χρεῖζει πράγματι βαθυτέρας μελέτης καὶ ὀρίμου σκέψεως ὑπὸ τε τὴν ἐμπορικὴν καὶ τεχνικὴν αὐτοῦ ἐποψίν ὅπως δυνηθῶμεν νὰ προέλθωμεν εἰς τὴν πράγματι ἢ καὶ μᾶλλον συμφέρουσαν τῇ πόλει λύσιν αὐτοῦ. Οἱ ἀριόδοιοι βεβαίως, οἱ τὸ ζήτημα διαχειριζόμενοι καὶ τὴν ὅλην εὐθύνην ὑπέχοντες, ἐνδελεχῶς ἀσχολοῦνται καὶ θέλουσιν ἀποφασίσαι τὸ προδήλως συμφέρον ἡμῶν, ἀλλ' ἀπαραίτητον καθήκον ἐπιβάλλεται καὶ ἐμοὶ ἐπὶ ἐξασίαν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ παραμεινέντι καὶ διαχειριζομένῳ αὐτῷ, ὅπως δημοσίᾳ ὑποβάλλω εἰς τὴν κοινὴν κρίσιν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, τὴν ὅποιαν καὶ πρὸ τῶν ἑδαφικῶν μελετῶν καὶ μετ' αὐτὰς εἶχον μορφώσει γνώμην καὶ ἐπὶ τῆς κατ' οὐσίαν λύσεως τοῦ ζητήματος, ἣν μόνον μετὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ πειράματος καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐπιχειρηθῆν λύσιν τῆς διαφορᾶς καὶ ἐδυναμένην καὶ ἐσκόπουν ὑποβάλλειν καὶ ὑποστηρίξαι.

Τὸ λιμενικὸν ὅμως ζήτημα, ὡς ἦδη ἀνεφύη, ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος καὶ ἀφ' οὗτου ἀνεφύη, δὲν ἀνεφύη ἀπλοῦν, ἀλλὰ διττὸν, τὸ μὲν νομικόν, τὸ δὲ πραγματικόν, καὶ ἡ πραγματικὴ ἐποψὶς τούτου ἀπέβαινε, καθ' ἡμᾶς, καὶ εἶναι ἡ δυσχερεστέρη ἕνεκα ὅθεν τῆς διττῆς αὐτοῦ φύσεως διττοὶ ἦσαν καὶ οἱ λόγοι τοῦ συνετελεσθέντος πειράματος καὶ διαφορᾶς, ὡς ἐκ τῶν σκοποῦντων, θέλουσιν ἐκτιμηθῆ καὶ τὰ ἐν γένει διδόμενα καὶ ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Ἡ μὲν τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις, συνέστη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐπιστημονικῶς ἐξετάσῃ τὰ ὕλικὰ αἰτία, ἕνεκα τῶν ὀποίων ἡ ἐργολαβία διέκοψε τὰ ἔργα καὶ τὴν ὅποιαν ἀπετέλουν οἱ κ. κ. Ρονδὲλ, Σάουρωτ καὶ Οὐτέν, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος κατὰ τὰς γενομένας μελέτας διεκρίθη κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἀγγλίαν καὶ τὴν ἄκραν ἀκρίβειαν, μᾶς συνεβούλευσε τὸ συνετελεσθὲν πείραμα κατόπιν τῶν ἑδαφικῶν μελετῶν τῆς, τὸ μὲν ἵνα ἐπακριβῶς βεβαιωθῶμεν τὴν πραγματικὴν δαπάνην τοῦ ἀρξάμενου λιμένος Πασχάλ καὶ ἐν πλήρη γνώσει τῆς δαπάνης ἀποφασίσωμεν ἂν συμφέρῃ τῇ πόλει ἢ καλεῖσθαι κατασκευῆν του, τὸ δὲ ἵνα κατὰ τὴν κατασκευὴν τούτου δοκιμασθῶσι τεχνικῶς αἱ τυχόν ἐπιικταὶ τροπολογίαι τούτου, ἂν τυχόν αἱ δυνάμεις τῆς πόλεως ἐπέτρεπον τὴν ἐξακολούθησιν καὶ πλήρη ἐκτέλεσίν του. Οἱ νομοσύμβουλοι ἀφ' ἑτέρου, οἳ εἶχεν ἡ Κυβέρνησις

συμβουλευθῆ περὶ τοῦ κύρους τῆς Συμβάσεως, διεφυλάχθησαν νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὀριστικῶς ἕως οὐ αἱ ὑποδειχθεῖσαι ἑδαφικαὶ μελέται ἐκτελεσθῶσιν καὶ διαγνωσθῆ τὸ ἑδαφικῶς ἀδύνατον ἢ υπερμέτρως δαπανηρὴν τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ ἐργολαβία ἐπὶ τέλους ἔκτοτε καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἔργων τὸ πείραμα ἐπρότεινα καὶ ἀπεδέξατο ὡς βῆσιν τῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς.—Τετραπλοῦς ὅθεν ὁ σκοπὸς τοῦ πειράματος 1) οἰκονομικὸς 2) τεχνικὸς 3) Νομικὸς καὶ 4) ὡς βῆσις τοῦ κανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς, κατὰ τὴν ἐργολαβίαν.

Ἐφ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς ἐπιπέσεις ταύτας καὶ πρὸς ὅλους τοὺς μνησθέντας σκοποὺς μετὰ τὰς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀτυχῶς γενομένας ἑδαφικὰς μελέτας τοῦ λιμένος καὶ τὴν γνωθεῖσθαι τούτου ἑδαφικὴν ἰδιότητα, τὸ συνετελεσθὲν πείραμα, ὡς διὰ τῶν πρακτικῶν τῆς 10 Ἰανουαρίου 1885 καὶ τοῦ ταυτοχρόνου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνήματός μου κατέδειξα, οὐ μόνον δὲν συνετέλει εἰς τοῦ ἀναφερόντος καὶ ἐκκρεμοῦς ζητήματος τὴν λύσιν, ἀλλὰ καὶ νομικῶς τὸ ἐζήτημα καὶ τὸ ἀνεβάλθεν ἐπὶ διετίαν καὶ ἐκκρεμῆς τὸ ἐξέλει ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐποψίν μόνον ἢ δαπάνη τῶν 100 μέτρων δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μου, διότι ἐνῶ ὑπελόγιζον αὐτὴν περὶ τὸ ἑκατομμύριον κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀνήλθεν μετὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ νομίσματος εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου 317,593 καὶ κύβους 126 681. Εἰσέτι δὲν ἐλάβομεν πλήρη γνώσιν καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μηχανικοῦ περὶ τῶν κατόπιν τῆς δοκιμῆς προτεινομένων παρ' αὐτοῦ τεχνικῶν τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου, ἀλλ' ἂν βεβῶ σφάλμα ἐπράχθη, ὅπως ἀνευ προηγουμένων ἀκριβῶν καὶ ἐκτενῶν ἑδαφικῶν μελετῶν ἐκχωρηθῆ ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος, ἐτι βεβῶτερον θέλει ἐπακολουθήσῃ, ἂν αἱ ὑπὸ οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐποψίν ὑποδεικνυόμεναι τροπολογίαι τούτου δὲν ἤθελον ὑποβληθῆ καὶ εἰς τὴν μελέτην τοῦ τε κ. Πασχάλ, ὅστις ἐφιλοπόνησε τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος καὶ τοῦ κ. Οὐτέν ὅστις ἐνδελεχῶς τὸ ἑδαφικὸν ἐμελέτησε καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ θαλασσοθραύστου τὸ ἀνεῦρε τοῦτο καὶ δεκτικὸν μεγάλων καθιζήσεων. Ἡ ἰδιότης τοῦ μελετηθέντος ἑδάφους εἶναι τοιαύτη ὅστε δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν μεταβολὴν τῆς ἀναλογίας τῶν πρὸς κατασκευὴν ὕλικων ἂν ἐμεινῶμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πλήρους τοῦ σχεδίου, πρέπει χάριν τῆς στερεότητός του νὰ τὸ ἐπιτελέσωμεν, ὡς ἔχει, ἵνα μὴ μετὰ δύο ἔτη καὶ πλέον ἴδωμεν καταποντιζόμενον ὅτι σήμερον φαίνεται γενομένου· διότι ἀνευ ἑδαφικῶν μελετῶν ἀπεραιοῖσθαι ἡ κατασκευὴ, τὸ τότε λιμενικὸν ζήτημα ἐφάνη λυθὲν, ἀλλ' ἀνέδυσεν ἕτερον ἐκ τῆς θαλάσσης κατὰ τὴν κατασκευὴν ἐτι δυσχερές, καὶ τίς αἶθεν ὅποιον ἢ ἀνακύψῃ ἐὰν ἀπεδύσωμεν.

III

Εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη, πῶς πρόκειται νὰ διορθωθῆ μετὰ τὸ πείραμα, ἡ ἐκκρεμῆς τῆς ἐργολαβίας μετὰ τοῦ λιμένος διαφορᾶ καὶ ἂν διορθωθῆ, ἢ δὲ περὶ αὐτῆς γνώμη μου εἶνε ἔκτοτε καὶ τῷ Κοιῷ καὶ ἐπισήμως γνωστὴ, ἀλλ' ὅλας ἀσχέτως ταύτης, ὡς βῆσιν ἀσφαλῆ τὴν δαπάνην τῶν 100 μέτρων τοῦ ἀπλοῦ θαλασσοθραύστου λιμ-

βάνων ἑκαστος, εἶνε καιρὸς φρονούμεν ἦδη, ὅτε τὸ ζήτημα ὁλῶς λυθῆ κατ' οὐσίαν, ὅπως καὶ ὁ τὸν ὀβολὸν του μόνον συνεισφέρων εἰς τὸν φόρον τῆς προκυμαίας, καὶ νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ ἐρωτησῆ.

1) Ἦτον ἄρα γε ἢ εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου ὁ λιμὴν τοῦ σχεδίου Πασχάλ; Ἦτον ἄρα γε ἢ εἶναι ὁ λιμὴν μας μέγα ἐμπορικὸν ἢ ναυτικὸν κέντρον, ὥστε ἀπῆτες ταῦτον;

2) Ἄν δὲν ἦτο τότε ἀναγκαῖος καὶ σήμερον δὲν εἶναι, ἂν εὔτε μέγα ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν κέντρον ὁ λιμὴν μας ἦνε, διὰ δὲ τὴν πλήρη κατασκευὴν αὐτοῦ ἀπαιτοῦνται δαπάναι οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν ἐννέα ἑκατομμυρίων, πρέπει νὰ ἐμμελῶμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ λιμένος Πασχάλ, ἀφοῦ ἐκ τοῦ φόρου τῆς προκυμαίας πάσχει τόσῳ βραδέως τὸ ἐμπόριον καὶ ἀπειλεῖται νὰ φυγαδευθῆ;

3) Ἄν ταῦτα ἀληθεύουν, δὲν ἀποβαίνει ἀπαραίτητος ἡ μεταβολὴ τοῦ σχεδίου τοῦ λιμένος καὶ ἡ κατασκευὴ τούτου διὰ τῶν ὑπαρχόντων πόρων, ὥστε ἐν τῷ μέλλοντι ἂν δὲν δύναται νὰ παύσῃ νὰ ἐλαττωθῆ οὐσιωδῶς ὁ λιμενικὸς φόρος καὶ ὅποιος ἄρα γε λιμὴν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου;

Ἐκ τούτων ἀπάντων ἀποτελεῖται δλόκληρον τὸ πραγματικὸν τοῦ λιμένος ζήτημα, ὅπερ ἦδη ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐκχωρημένου σχεδίου Πασχάλ ἐγεννήθη καὶ ἐκ τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης μετ' οἰκίλας γεωλογικὰς μορφὰς ἀνέδυσεν, καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ καθήκον, ὡς προείρηται, ὑποβάλλομεν τὰς ἐξῆς σκέψεις μας καὶ τὴν ὅποιαν ἔκτοτε ἐμορφώσωμεν γνώμην.

Πολλοὶ χρόνοι δὲν ἔχουν βεβαίως παρέλθει ἀφ' οὗτου ἀπεραιοῖσθαι ἡ κατασκευὴ τοῦ διακοπέντος λιμένος Πασχάλ καὶ διὰ τοῦτο πάντες ἐνθυμούμεται τὴν γενομένην τότε δημοσίαν συζήτησιν καὶ διχογνωμίαν ὡς πρὸς τε τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητα καὶ τοποθεσίαν αὐτοῦ· οἱ διαφωνοῦντες τότε, διεφώνουν ἀναχωροῦντες ἐξ ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν λόγων ἐν ἀγνοίᾳ πλήρη τῶν ἐν δάφους ἰδιοτήτων καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀπαιτουμένων δαπανῶν, καὶ διὰ πραγμάτων ἀπεδείκνυσαν καὶ ὑπεστήριζον τὸ ἀσύμφωνον αὐτοῦ. Ματαίως ἐν τούτοις οἱ πρακτικώτεροι διεφώνουν, καθόσον οὐ μόνον δὲν ἠκούοντο καὶ δὲν ἐπιστεύοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῦτῳ διεβιάλλοντο ἐκ ἑκατομμυρίων προσωπικῶν λόγων ὡς πρὸς τὴν κοποθεσίαν διχογνωμοῦντες. Ὁ τόπος τότε ἐπόθει δικαίως τὸν λιμένα καὶ ἐνόμιζε καὶ ἠλπίζεν αὐτὸν ὡς παράγοντα νέας ζωῆς ἐμπόρικῆς κινήσεως, καὶ τὸ θεμέλιον νέας εὐήμερίας· ὅταν μάλιστα ἐγένετο ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἐκχώρησις τούτου τῷ κ. Μανιὰκ ἐσκιρτήσαμεν ὅλοι ἐκ χαρῆς, διότι ἐξεπληρώθη ὁ διακαέστερος τῆς πόλεως πόθος, ἡμεῖς δὲ οἱ ἴδιοι λαλήσαντες ἐξ ἀνῆματος τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐγκαινίασιν τῶν ἔργων, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάργεως τούτων, ἐθεωρήσαμεν ὡς τὴν ἐπισημοτέραν καὶ τὴν πλέον ἀξιωματικόν ἡμέραν τοῦ βίου τῆς πόλεως μας. Ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος, πρὸ τοῦ ἐκχωρηθῆ αὕτη ἐθεωρεῖτο ἀπαραίτητος κοινῶς τόσῳ ἐκρίνετο κατεπείγουσα, ὥστε καὶ τοῦ μινὸς ἢ ἀναβολὴ ἐλογίζετο ἐπιζήμια. Τὸ καὶ



τεταγμένον τῆς κατασκευῆς μάλιστα λίαν ἐδεικνύτο παρὰ τινων καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀναβολῆς ζήτησις ἐμεγαλύνετο, διότι τὸ λιμενικὸν κεφάλαιον τότε ἐνθουμούμεθα, δὲν ἦτο, ὡς σήμερον, ἐναποταμιευμένον παρὰ τῆ ἐθνικῆ τραπεζῇ, ἀλλὰ παρ' ἄλλῃ πιστωτικῆ καταστάματι, ὅπου διευθύνετο παρὰ τινος μέλους τῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ κατασκευῆ τότε ἐσπεύδετο, καὶ περὶ αὐτῆς καὶ μόνῃς ἐσκεπτόμεθα, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐφικτοῦ ταύτης καὶ τῆς τοῦ ἔργου εὐδοξίας καὶ τῆς χρησιμότητος οὐδεὶς ὁ διαστάζων ἢ ὁ σκεπτόμενος ἢ ἰδιώτης τοῦ ἐδάφους εἶνε ὁ μέγας σκόπελος, πρὸς δὲ προσκρούουν καὶ συντρίβονται τὰ μεγάλα ὑδραυλικά ἔργα, ἀλλὰ τοῦτο ἐκρίνομεν ἀνεξετάστως στερεόν, καὶ ἄνευ ἐδαφικῆς μελέτης ἐζητήσαμεν ἐργολάβον ἵνα διὰ τῶν ἀποταμιευμάτων τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἐπιχειροῦμεν πειράματα καὶ ἀνώτερα τῶν δυνάμεων μας, καὶ πικρὸς λίαν καρπὸς τῆς τότε σπουδῆς μας εἶνε τὰ γινόμενα. (α) Μάλιστα οὖν καθίσταται ἵνα ἐπαναλάβωμεν καὶ εἰς συζήτησιν φέρωμεν τοὺς λόγους τῶν τότε ὀρθῶς καὶ μελετημένως διχογνωμοῦντων ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον καὶ χρῆσιμον τοῦ λιμένος Πασχάλ. Ἐάν τότε τὸ ἐξῆς ἐλαμβάνετο μόνον ὑπ' ὄψιν καὶ ἂν τὰ ἐξῆς καὶ μόνον σήμερον ληθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετασθῶσιν, ὅτι οὐδεμία σημαία τῆς παγκοσμίου Ἀτμοπλοίας ἢ ἱστιοφόρου ναυτιλίας ἢ ἀπέκρουσε τὴν μετὰ τῆς πόλεως μας κλύωσιν διὰ τὸ ἀλιμένον τῆς ἢ βαρυτέρους ὄρους διὰ τοῦτο ἐζήτησε, πρὸς δὲ ἐπὶ ναυτικὴν κίνησιν ὁ λιμὴν μας ἔχει ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου ἕως τῶν μέσων τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ τὴν μεγάλην εἰσαγωγὴν τῶν ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων, καθ' ἣν οὔτε θαλασσοκίνδυνοι ὑπάρχουν, οὔτε καὶ ἐκ τούτου δυστυχήματα ἐτησίως ἐπισυμβαίνουν ἢ μνημονεύονται, εἶτι δὲ ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριο Ἀγυῖας σκεπάζει τὴν βόρειον τοῦ λιμένος λεκάνην, ἐάν μόνον ταῦτα, λέγομεν, ληθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτιμηθῶσι, τότε δὲν δύναται τις ἢ νὰ συμφωνήσῃ σήμερον μετὰ τῶν τότε διχογνωμοῦντων, καὶ εὐλόγως καὶ ὀρθῶς νὰ παραδεχθῇ ὅτι οὔτε ἀναγκαῖος ἦτο ὁ λιμὴν Πασχάλ, οὔτε ἐπασχε ζήτησιν τινὰ τὸ ἐμπόριόν μας ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος, ἀλλ' οὔτε καὶ ναυτικὸν ἢ ἐμπορικὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κέντρον ἢ πόλις μας ἦτον ἢ ἠδύνατο νὰ κατασταθῇ διὰ τοῦ λιμένος, ἀφοῦ μάλιστα αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστολαὶ ὅσων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, ὅσων καὶ διὰ τῶν ἱστιοφόρων ἀπὸ πολλῶν γίνονται μετ' ἄλλων ἀπ' εὐθείας σταθμῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς καὶ πρόβαλον εἶναι, ὅτι πρὸς πολλοὺς ὁ λιμὴν μας ἐπαυσε θεωρούμενος ὡς μόνον προνομιούχος, ὡς πρὸς 50 ἑτάων, ἀρτηρία τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ναυτικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως.

Ἀνάγκη οὖν ἔθεν εἶχε καὶ τότε καὶ ἔχει ἔνεκεν τῶν προμνημονευθέντων λόγων ἢ πόλις ἡμῶν, ἢ τις καὶ δὲν ἐστέρητο τοῦ ὑπάρχοντος φυσικοῦ καὶ τεχνικοῦ λιμενικοῦ προστεγασματος, λιμένος διευκολύνοντος καὶ διασφαλίζοντος τὴν συγκοινωνίαν καὶ ἀποβίβασιν καὶ τὴν τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων ἐκφόρτων κατὰ τὰς ὀλιγίστας τοῦ

(α) Σημ. «Φορολογουμένου.» Εὐτυχῶς τὰ γεγραμμένα μένου καὶ ἔχομεν πρόχειρα καὶ εἰς τὴν διάθεσιν παντός βουλομένου τὰ φύλλα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ἐν οἷς καταφαίνεται ὅτι τὰ ἐπελθόντα σήμερον ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ἔργου ἔκτοτε προείπομεν μετ' ἀκριβείας ἢ τις καὶ ἡμᾶς ἐκπλήσσει σήμερον ἐν τῷ ἀναγινώσκοντι αὐτά. Ἀλλὰ τίς ἤκουε τότε; Ἴσως μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναδημοσιεύσωμεν τινὰ τῶν σχετικῶν ἀρθρων μας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διὰ νὰ καταδείξωμεν εἰς ἐκείνους οἵτινες καὶ διὰ μυσαρῶν ἀκρόνυμι συμφορῶν προσεπάθουν νὰ κλείσουν τὸ σίγμα ἡμῶν, ὅτι δὲ ἐπετέλουν τότε ἔργον χρηστόν καὶ ὅτι σήμερον πρέπει νὰ ἐντραπῶσιν ὀλίγον ἐφ' οἷς τότε καὶ ἐγράψην καὶ εἶπον καὶ ἐσπερμαλόγησαν καὶ καθ' ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀξιοτίμων ὁμοφρονούντων ἡμῶν.

ἐνισχυτοῦ ἡμέρας τῶν ἐν τῷ λιμένι θαλασσίων κλυδωνῶν καὶ τοιοῦτου λιμένος ἢ κατασκευὴ διὰ τῶν ὑπάρχοντων πόρων καὶ δυνάμεων ἦτον ἀναγκαῖα καὶ συμφέρουσα.

Ἀφοῦ οὖν ἔθεν οὔτε μέγα, οὔτε ἀποκλειστικὸν ἐμπορικὸν κέντρον, οὔτε καὶ ναυτικὸν ἦτον ἢ πόλις μας, οὔτε καὶ ἡ ἔλλειψις μεγάλου λιμένος ἐζημίωσεν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, ἦτον καθ' ἡμᾶς σφάλμα ἄνευ ἀνάγκης ἢ χωρὶς πιθανῆς προσδοκίας μεγάλων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων ν' ἀποφασίσωμεν τὴν κατασκευὴν τοιοῦτου λιμένος καὶ ἄνευ μάλιστα προηγουμένων ἐδαφικῶν μελετῶν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἴσεται πανθομολογούμενον ἢ καιρία τοῦ ἐμπορίου μας ζήμια τὸ ὅποιον πάσχον πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τῶν πυρετώδη συναγωνισμῶν καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ βάρους φόρου τῆς προκυμαίας καὶ τοῦ Δήμου, περιήλθεν εἰς σπουδαίαν καχεξίαν, ἐξ ἧς δύσκολον καθίσταται ν' ἀναλάβῃ ἄνευ ἢ ἀνακουρίσεως ἢ πλήρους ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ τῆς προκυμαίας φόρου εἶναι πρόδηλον ὅθεν ἐπὶ τὴν ἐπιμονὴν εἰς πλήρη κατασκευὴν τοῦ λιμένος Πασχάλ ἤθελεν εἶσθαι δεύτερον σφάλμα ἀνεπανόρθωτον καὶ προδήλως φέρει τὸ ἐμπόριον κατὰ κρημνῶν. Ἴσως εἰδύνατο τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ ἡ τοῦ Σιδηροδρόμου κατασκευὴ θέλουσιν ἀναπτύξει τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνίαν ἡμῶν καὶ τὴν ναυτικὴν κίνησιν, καθόσον τὰ τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου πλεοντα πλοία θέλουσιν εἰσερχεσθαι καὶ σταθμεῖν προσωρινῶς ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν. Τὸ ἐναντίον ἡμεῖς φρονοῦμεν μετὰ τῶν πλείστων καὶ τῶν πρακτικωτέρων, ὅτι ἡ διώρυξ μετατοπίζει ἐξ ἡμῶν πᾶν ναυτικὸν κέντρον, καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ σκάφη διὰ τὸ στενόχωρον τοῦ λιμένος δὲν θέλουσιν εἰσερχεσθαι, διότι καὶ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀγκυροβόλησις πλείστα προσκόμματα καὶ πράγματα βεβαίως θέλει τῇ παρέχει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον ἂν ὑποθέσωμεν, μόνον ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ τὰ ταχυδρομικὰ θέλουσιν παραμένει ἵνα ἀποβιβάσωσιν ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοὺς μικρὰν ἀποσκευὴν ἔχοντας καὶ προτιμῶντες διὰ τοῦτο τὸν σιδηροδρόμον, καθόσον εὐλόγως παρατηροῦν οἱ πρακτικώτεροι, ὅτι ἀφοῦ ὀλιγίστη διαφορά ταχύτητος θέλει κυμαίνεσθαι μετὰ τοῦ θαλασσίου καὶ σιδηροδρομικοῦ ταξειδίου ἕως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς οἱ πλείστοι θέλουσιν προτιμᾶν τὸ πᾶν ἄνετον τερπνόν, καὶ οἰκονομικὸν θαλάσσιον τῆς διώρυγος ταξειδίου, ὥστε καὶ ὑπὸ τὰς ἐπιπέσεις ταύτας χρέσιμος ἢ ἀπαραίτητος δὲν κρίνεται ἡ ὅλη συντέλεσις τοῦ σχεδίου Πασχάλ καὶ ἂν ποτὲ συντελεσθῇ ὀλιμὴν τούτου, ἀπαιτεῖ πλείστα ὅσα ἵνα λειτουργῇ καὶ ἴσως ἐκ τῆς λειτουργίας τούτου ἕτερα ζήτήματα θέλουσιν ἀναφῆ καὶ μᾶς ἀπασχολήσει.

Θετικὰ οὖν εἶναι τὰ ἐξῆς:

- 1) ὅτι, οὔτε ἦτον, οὔτε εἶναι ὁ λιμὴν μας εὐρὺ ναυτικὸν ἢ ἐμπορικὸν κέντρον, οὔτε ἂν ἦτο θάψαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.
- 2) ὅτι, ἕως τῆς σήμερον οὔτε ἡ ἔλλειψις λιμένος ἢ τὸ ὑπάρχον λιμενικὸν προστεγασμα ἐζημίωσαν τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ἐγχώριον ναυτιλίαν, ἢ τις κινδυνεύει νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν συναγωνιζομένη μετὰ τοῦ ἀτμοῦ.
- 3) ὅτι ὁ τῆς προκυμαίας φόρος αὐξάνει τὴν καχεξίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ πιέζει.
- 4) ὅτι ἕως τοῦδε διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν 260 μέτρων θαλασσοθραύστου καὶ τοῦ μικροῦ βραχίονος τοῦ μώλου Καλαβρύτων δι' ὕλικὰ ἐν γένει τῶν ἔργων καὶ προκαταβολὰς καὶ λοιπὰ ἔχουσι καταβληθῆ τῇ ἐργολαβίᾳ 2,857,122 καὶ 85.
- 5) ὅτι ὅλη ἡ γραμμὴ τοῦ ἐδάφους τοῦ θαλασσοθραύστου εἶναι ἑδακτικῆ ἀπροσεβριστων καὶ οὐκ ἐπιπέδου.
- 6) ὅτι καὶ ὁ συντελεσθὸς θαλασσοθραύστης ὁ ἀφίσταται ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀναλόγως καὶ οὐκ ἐπιπέδου, καὶ ἐπομένως νέας δαπάνας ἐκ τούτων ὀκνηροῦσιν.

7) ὅτι τὸ παρὰ Τραπεζῇ κεφάλαιον τοῦ ταμείου ἤδη συμποσοῦται εἰς δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομύρια.

8) ὅτι ἵνα κατασκευασθῇ πράγματι ὁλόκληρος ὁ θαλασσοθραύστης στερεὸς καὶ ἀσφαλῆς κατὰ τὰς ταξινομήσεις τῶν ὕλικῶν τοῦ Πασχάλ καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ πειράματος ἢ ὅλη δαπάνη τῶν 800 μέτρων τοῦ ἀπλοῦ θαλασσοθραύστου ἄνευ ἐκβαθύνσεως ἢ τῆς ἐπισιτέσεως τούτου (ἢ τις εἶνε ἤδη ἀδύνατος καὶ μετὰ πολλὰ ἔτη δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ) δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τῶν ἐννέα ἑκατομμυρίων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀπροόπτων. Κατέναντι τούτων ὧν δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἀποβαίνει ἀπαραίτητος ἢ μεταβολὴ τοῦ ἀρξαμένου σχεδίου.

Εἰς τὴν ἀνάγκη οὖν ἔθεν ἄφ' ἐνὸς ὑπείκοτες καὶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν συμφέρον ἀποβλέποντες ὀφείλομεν τροπολογῆσαι τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος ὑπὸ τὰς ἐξῆς δύο κεφαλαίωδεις συνθήκας.

- 1) Νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰς προφανεῖς ἀνάγκας τοῦ τόπου.
- 2) Ν' ἀποπερατωθῇ διὰ τῶν ὑπάρχοντων κεφαλαίων, ὥστε ἂν δὲν ἐπιτύχωμεν πλήρη τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου τῆς προκυμαίας, νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κατὰ τὸ ἡμισυ ἢ τὰ 3/4 ἐλευθερίαν ἐκ τούτου.

Ἡ σχετικὴ τροπολογία ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ταύτην δέον νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτῆς ὑπὸ τὰς μνησθείσας συνθήκας. Καὶ μηχανικοὶ, καὶ πρακτικοὶ ἐν τούτοις γνωστατεύουν, ὅτι ὑπὸ τὰς μνησθείσας συνθήκας καὶ ὄρους ὑποδεικνυόμενος λιμὴν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, διὰ τῆς κατασκευῆς 100 μέτρων εἰσέτι θαλασσοθραύστου πρὸς βορρᾶν, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ βόρειος πλευρὰ τῆς πόλεως καὶ ὁ κόλπος τῆς Ἀγυῖας, διὰ τῆς συννωσέως τῶν δύο τμημάτων πρὸς νότον καὶ τῆς ἐπὶ 40 μέτρα προεκτάσεως τοῦ μώλου Καλαβρύτων, διὰ τῆς ἀνακαρῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ παραλλίου κρηπίδωματος ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἕως τοῦ ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ λειτουργῇ ὁ σιδηροδρόμος καὶ εἰσέτι οὔτε τὰ διαγράμματα τῆς αἰμασιᾶς δὲν ἐγένοντο κατὰ δυστυχίαν.

Συμπεραίνων οὖν, φρονῶ, ὅτι ἐξυπηρετεῖται ὁ Τόπος καὶ συμφερόντως λύεται τὸ λιμενικὸν ζήτημα κατ' οὐσίαν ἂν ἀποφασίσωμεν.

- 1) Τὴν συνένοσιν τῶν δύο πρὸς νότον τμημάτων τοῦ θαλασσοθραύστου καὶ τὴν ἐπὶ 40 μέτρα προέκτασιν τοῦ μώλου Καλαβρύτων, ὥστε νὰ ἔχωμεν τμημα νότιον 320 μέτρων καὶ τὴν κατασκευὴν 100 μέτρων ἄνωθεν τοῦ μώλου Ἀγίου Νικολάου, ἵνα περικλείσωμεν τὸν μυχὸν Ἀγυῖας.
- 2) Τὴν κατασκευὴν τῆς αἰμασιᾶς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἕως τοῦ ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἐκβάθυσιν.
- 3) Νὰ προτείνωμεν τὸ ἐλεύθερον τοῦ λιμένος ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις χάριν ἄλλων λιμένων ἀντικατῆ νὰ περιορίσωμεν κατὰ τὸ ἡμισυ ἢ τὰ 3/4 τὸν ἐπέρχοντα φόρον τῆς προκυμαίας.

Ταῦτα πάντα ἵνα συντελεσθῶσι μείζονα δαπάνην τῶν δύο ἑκατομμυρίων δὲν χρῆζουσι καὶ ἑκατόν ἀπόθεμα ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος κεφαλαίου ἀπομένει δι' ἀπρόοπτα ἔργα.— Ἄλλως καὶ ἂν μόνον κατὰ τὸ ἡμισυ ἢ τὰ 3/4 μειωθῇ ὁ τῆς προκυμαίας φόρος, καὶ τότε θέλει ἔχειν λιμὴν εἰς ἑκατέρας τῶν περιπτώσεων ἐνιαυσίως εἰσόδημα δρ. 200 ἢ ἑκατὸν χιλιάδας διὰ τὰς ἀπρόοπτος ἀνάγκας αὐτοῦ.— Νὰ παραλείψῃ ἐν τούτοις δὲν δύναται καὶ τὴν γνώμην πρακτικωτάτου περὶ τὰ λιμενικὰ ἀνδρὸς ἐπιμετᾶ τὴν συνένοσιν τῶν δύο νοτίων τμημάτων δύναται ἀζημίως νὰ παραλειθῇ καὶ τὸ ὑποδεικνυόμενον βόρειον παρ' ἡμῶν τμημα τοῦ θαλασσοθραύστου, ἀρκεῖ μόνον νὰ προστεθῶσι κατὰ 50 μέτρα οἱ παράλληλοι μῶλοι τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ Καλαβρύτων.

Πάτριαι τῇ 26 Ἰανουαρίου 1887.

Π. Δημητράκουλος.



Στατιστική τῆς θνητότητος ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1886.

ἰκὸ Χ. Π. Κορύλλου.

Ἐν ἔτει 1886 ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις 904 ἄνθρωποι, ὧν 493 ἄνδρες καὶ 406 γυναῖκες, ἐνῶ ἐν ἔτει 1885 ἀπεβίωσαν 813 (450 ἄνδρες καὶ 363 γυναῖκες).

Τούτων δ' ἀπεβίωσαν	904	493	406
Τὸν μὲν Ἰανουάριον	74	(51 ἄνδρες καὶ 23 γυν.)	
τὸν δὲ Φεβρουάριον	138	(83 " 55 " )	
" Μάρτιον	116	(63 " 53 " )	
" Ἀπρίλιον	76	(41 " 35 " )	
" Μαΐον	70	(35 " 35 " )	
" Ἰούνιον	63	(39 " 27 " )	
" Ἰούλιον	68	(36 " 32 " )	
" Αὐγουστον	69	(35 " 34 " )	
" Σεπτέμβριον	56	(34 " 22 " )	
" Ὀκτώβριον	48	(16 " 32 " )	
" Νοέμβριον	51	(31 " 30 " )	
καὶ τὸν Δεκέμβριον	59	(31 " 28 " )	

Καθ' ἡλικίαν δὲ ἐξεταζόμενοι, 220 μὲν τῶν θανόντων (24, 4 ο) δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ ἀ. τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, 233 δὲ (25, 6 ο) ἦγον ἢ ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἔτων, 55 δὲ (6 ο) ἀπὸ 5—10 ἔτων, 51 δὲ ἀπὸ 10—20 ἔτων, 52 ἀπὸ 20—30 ἔτων, 52 ἀπὸ 30—40 ἔτων, 56 ἀπὸ 40—50 ἔτων, 43 ἀπὸ 50—60 ἔτων, 59 ἀπὸ 60—70 ἔτων, 44 ἀπὸ 70—80 ἔτων, 24 ἀπὸ 80—90 ἔτων, 10 ἀπὸ 90—100 ἔτων, μία γυνὴ ἦγε τὸ 100στὸν καὶ εἰς ἀνὴρ, ἔφθασε μέχρι τοῦ 120στου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτους. Ὁ Μαιουσαλάς ἡμῶν οὗτος ὀνομάζεται Γεώργιος Ἀναστασόπουλος, γεωργικημανίας τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὠκεὶ ἐν συνοικίᾳ Ἰψηλῶν ἀλωνῶν ἀπεβίωσε δὲ κατὰ τὴν 12 Φεβρουαρίου π. ἔτους ἐκ γεροντικοῦ μαρσμοῦ, διατηρήσας ἀκεραίαν τὴν μνήμην καὶ ἀπαντὰς τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ μέχρις ἐσχάτων.

Τῶν ἀποβιωσάντων δὲ ὑπὲρ τοῦ ἡμίσεος μὲν ἦσαν παῖδες, μέχρι 10 ἔτων (508), 221 δὲ ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 10—50 ἔτων καὶ 182 ἀπὸ 50 ἔτων καὶ πέραν, ὧκον δ' ἐν μὲν τῇ κάτω πόλει 471, ἐν δὲ τῇ ἄνω 430.

Κατὰ μῆνα δ' ἐξετάζοντες τοὺς θανόντας βλέπομεν ὅτι οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Φεβρουάριον (138) καὶ Μάρτιον (116), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ὀκτώβριον (48) καὶ Σεπτέμβριον (56).

Τῶν δ' ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι μὲν σχετικῶς πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀπεβίωσαν τὸν Φεβρουάριον (83:55) καὶ Ἰανουάριον (54:23) οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ὀκτώβριον (16:32) τὸν δὲ Μαΐον ἰσάριθμοι ἀπεδήμησαν πρὸς Κύριον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων (ἀνὰ 35).

Τῶν δὲ νεογνῶν τῶν τὸ πρῶτον τοῦ βίου τῶν ἔτος διανυσάντων, τὰ πλεῖστα μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Μαΐον (34:70) καὶ Ἰούνιον (24:66), τὰ ὀλιγώτερα δὲ τὸν Σεπτέμβριον (8:56) καὶ Νοέμβριον (5:61).

Τῶν δὲ παίδων μέχρις ἡλικίας 5 ἔτων, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Μάρτιον (48:116) καὶ Φεβρουάριον (47:138) οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Δεκέμβριον (6:59) καὶ Ὀκτώβριον (4:48). Τῶν δὲ ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 5—10 ἔτων, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Φεβρουάριον (18) οἱ δὲ ὀλιγώτεροι τὸν Ἰανουάριον καὶ Μαΐον (ἀνὰ 1). Πάντοτε λοιπὸν παρ' ἡμῖν ὡς καὶ ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν προηγούμενων ἔτων βεβαιούται, ἀπὸ τοῦ 5 τῆς ἡλικίας ἔτους ἡ θνητότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐλαττούται ἐπισήμως.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ τὸν θάνατον ἐπινεγκόμενα νοσήματα, 208 μὲν ἀπεβίωσαν ὑπὸ νόσων τῶν τῆς ἀναπνοῆς ὀργάνων (180 ἐν ἔτει 1885) 113 δ' ὑπὸ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (107 τὸ προηγούμενον ἔτος), 68 δὲ ὑπὸ Ἰλαρίας ὧν οἱ 56 κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, 60 δ' ὑπὸ μνηγγίτιδος ἐν γένει (ὧν 22 ὑπὸ φυματιώδους, 12 ὑπὸ ἐγκεφαλογονιτιώδους καὶ εἰς ὑπὸ τραυ-

ματικῆς), 56 ὑπὸ φυματιώσεως καὶ φθίσεως ἐν γένει τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (ὧν 9 ἀπεβίωσαν ἐν τῷ δημ. νοσοκομείῳ ἢ κατ' ἰδίαν νοσηλευόμενοι καὶ ἀλλαχόθεν ὀρμώμενοι, οἷον ἐξ Ἡπείρου, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Δωρίδος, Ἰδρας Αἰγίου Καλαβρύτων κτλ.) 47 δὲ ὑπὸ νόσων τῆς καρδίας, 44 δὲ βρέφη γεννηθέντα ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα, ἀπεβίωσαν κατὰ τὰς πρώτας τῆς ζωῆς αὐτῶν ἡμέρας, 34 ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 28 ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ (36 τὸ πρ. ἔτος), 28 ὑπὸ γεροντικοῦ μαρσμοῦ, 27 ὑπὸ νόσων τοῦ ἐγκεφάλου, 26 ὑπὸ διφθερίτιδος (ἀνὰ 13 ἐν τε τῇ ἄνω καὶ κάτω πόλει), 25 ὑπὸ ἐγκεφαλικῆς ἀποπληξίας (10 τὸ πρ. ἔτος), 14 ὑπὸ καρκίνου διαφόρων ὀργάνων οἷον τοῦ στομάχου (2) τοῦ ἥπατος (3), τῶν ἐντέρων δύο, τοῦ ἐπιπλόου (1) τῆς μήτρας (1), τοῦ μαστοῦ (1), κτλ. 13 ὑπὸ περιτονίτιδος (ὧν αἱ 3 φυματικαί), 10 ἐκ τετάνου (ὧν 2 τοῦ νεογνῶν καὶ εἰς τραυματικῆς), 10 ἐξ ἐλῶδους καχεξίας, 9 ὑπὸ νεφρίτιδος, ἀνὰ 7 δ' ὑπὸ νόσων τοῦ ἥπατος, ἐρισπλάτος καὶ διαφόρων τραυμάτων (θύματα τῆς νοσηροποιήσεως παρανόμου ὀπλοφορίας), ἀνὰ 5 δ' ὑπὸ διστρακίας, ἰκτερώδους αἰματουρικοῦ πυρετοῦ καὶ βρῦχίτιδος, ἀνὰ 4 δ' ὑπὸ σηψαιμίας καὶ ἐπιλοχίου πυρετοῦ, ἀνὰ 3 δ' ὑπὸ μητροπεριτονίτιδος, δξίας ὑδροκεφάλου καὶ ὑδρωπος, ἀνὰ 2 δ' ὑπὸ ἐγκυλίσματος, κερκιδόνοξίτων ὀστέων, περισιφιγμένης κήλης, γαγγραινης, χαράδων, ἐπιληψίας, ρευματισμῶν, δύο δ' ὑποκοιτίσσαν, ὁ μὲν διὰ καταποντισμοῦ, ἡ δὲ δι' ἀχνῆς ὑδραργύρου, εἰς 2 δὲν σημειοῦται ἡ τὸν θάνατον ἐπινεγκοῦσα νόσος, καὶ ἀνὰ εἰς ἐκ διαφόρων ἄλλων νόσων οἷον πέμφιγος, αιμορραγίας, περιτρόμου μανίας τῶν ἀνορῶν, σπληνίτιδος, στομακίτης, ὀστεϊτιδος, ἐκλαμφίας, ἀναιμίας, λιθιάσεως καὶ κηλίτιδος.

Τὸ ἔτος 1886 παραβαλλόμενον πρὸς τὸ 1885 καὶ πρὸς τὰ τὸν θάνατον ἐπινεγκόμενα νοσήματα, παρουσιάζει αὐξήσει μὲν ὡς πρὸς τοὺς ὑπὸ νόσων τῶν τῆς ἀναπνοῆς ὀργάνων (208:180), τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (113:107), τυφοειδοῦς πυρετοῦ (34:25), ἐγκεφαλικῶν νόσων (27:21) καὶ διφθερίτιδος (26:21), ἐλαττώσει δὲ ὡς πρὸς τοὺς ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ (28:36), ἀποπληξίας (25:40), μνηγγίτιδος ἐν γένει (60:70), νόσων τῶν νεφρῶν (9:19) κτλ. ἐπελθόντας θανάτους.

Κατὰ τὸ ἄρι λήξαν ἔτος φθερά ἐπιδημία Ἰλέρως, ἐνοκήφισα ἐν Πάτραις ἀπέκτεινεν οὐ μόνον τὰ 67 άτομα (παιδιά τὰ πλεῖστα) τὰ σημειούμενα ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἀστυνομίας ὡς θύματα τῆς νόσου ταύτης, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα, ἴσως ἰσάριθμα τούτοις, ἄτινα ὄμως σημειοῦνται καὶ ὑπὸ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων θανόντα, τῶν θεραπεπόντων ἰατρῶν σημειωσάντων φαίνεται τὸ τῶν πνευμόνων νόσημα ὡς αὐθόπαρκτον, ἐνῶ ἕτεροι λίαν ὀρθῶς σημειοῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀπνευμονία κατόπιν Ἰλαρίας. Ἐμα δὲ τῇ λήξει τῆς ἐπιδημίας ταύτης ἡ πόλις ἡμῶν ἀνέλαβε τὴν προτέραν ὑγιεινὴν αὐτῆς ὄψιν, διότι οὐ μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν θνησκόντων ἀποτόμως ἠλαττώθη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἐντεύθεν, ἀλλὰ καὶ προσέθη ἐλαττούμενος καὶ κατ' αὐτοὺς εἰς τοὺς θερινούς μῆνας, πράγμα ὑπὲρ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη δὲν συνέβαινε, τὸν δὲ Ὀκτώβριον κατήλθε μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 48 ἐπὶ 32,000 περίπου κατοίκων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἀδελφάτον τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ Νοσοκομείου τελεῖ μεθαύριον Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ τοῦ Βύαγγελισμοῦ μνημόσυνον μετὰ ἀρχιερατικῆς ἱεροτελεστίας ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων εὐσεβεῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μνησόμενοι εἰς τὸ κατάστημα τούτου, ὑπὲρ πολύτιμον προσήνεκα μέχρι τοῦδε καὶ προσετέθεικε εἰς τῇ δαινοπαθοῦσῃ μερίδι τῆς πόλεως ὑπὸ

ρσίαν, ἀποδίδοι εἰς τὴν ὑγιειαν καὶ εἰς τὴν οἰκὸν γένειαν τῶν τόσους ἀπόρους οἰκογενειάρχας, περιθάψει τοὺς ἐρήμους συγγενῶν ἐν ἡμέραις ὀδύνης, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπαρκέσῃ, ὡς ἐκ τοῦ χώρου αὐτοῦ, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, αὐτὸς νὰ χορηγήσῃ ἀσυλον καὶ θεραπείαν εἰς πάντας τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Ὅτι οὕτω εἴτε πολλοὶ ἐκ τῶν πασχόντων δὲν γίνονται δεκτοὶ δι' ἔλλειψιν κλινῶν, εἴτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν ὑπερβάλλει τὸν ὑπάρχοντα χώρον. Ἐπιτακτικῶς ὅθεν ἐγένετο ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δευτέρου διαμερίσματος ἢ πατώματος, ὑπὲρ τὰ διπλασιασθῆ τὸν ὑφ' ἰστάμενον χῶρον καὶ θὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἐπαρκῆ διὰ μιαν τοῦλάχιστον εἰκοσιπενταστίαν ἀκόμη. Μ' ὅλον ὅτι ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς τοῦ ἡμιτέρου Νοσοκομείου καὶ διὰ λόγους ὑψίστης φιλανθρωπίας καὶ διὰ λόγους εὐπρεπειᾶς ἐπιβάλλεται ἀναποδράτως, τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, εἰς ὃ σημειῖσθαι ἀπορίας καὶ ἀθλιότητος περιήλθεν ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ αὐτὴν μετ' ὀλίγον ἴσως θὰ εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ νὰ διεξαγάγῃ ἐπαρκῶς. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει μίαν υπολείπεται προσφυγῆ, ἢ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ ἀτομικὴν φιλανθρωπίαν ἐπιβλήσῃ καὶ ταύτην ἀπευθύνωμεν μετὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι δὲν θὰ εὐρῆ ἀναλήγτους τὰς καρδίας τῶσων παρ' ἡμῖν εὐπόρων. Δὲν θὰ ἦτο βαρὺ εἰς ἑμῖλλον τινὰ εὐπόρων συμπολιτῶν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀνεγερσιν τοῦ δευτέρου πατώματος τοῦ ἡμιτέρου νοσοκομείου καὶ νὰ συνδέσῃ τὰ ὄνομαστα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸν πρὸς ἱδρυματικὰς πραγματικοποιήσας τὴν ὑψηλὴν τὴν χριστιανισμοῦ ἰδέαν καὶ ἐκπροσωποῦν τὴν ἐκφρασιν τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Οὕτω ἦτο φρονούμεν ἀνάγκη ὀμάδος φιλανθρωπῶν εἰς συντέλειαν ἔργου τόσον θεαρέστου παρ' ἡμῖν εὐτυχῶς ὑπάρχουσι: τόσοι εὐποροὶ δυνάμενοι ἕκαστος χωριστὰ ν' ἀνεγείρῃ δι' ἰδίας δαπάνης τὸ δευτερον πάτωμα τοῦ νοσοκομείου καὶ ν' ἀναγράψῃ τὰ ἑαυτοῦ ὄνομα ἢ τὸ τῶν γονέων του ἐπὶ τοῦ ἀετώματος αὐτοῦ, εἰς αἰώνιον μνήμην τῆς διὰ τοῦ κόσμου τούτου διαβάσεώς του, ὑπὲρ ἧθέλεν εἶσθαι εἰς μνημόσυνον αἰώνιον καὶ εὐλογία τῆς δαινοπαθοῦσης μερίδος τῶν ὁμοίων μας διενεχῆς.

— Εἰς τὰς αὐτὰς καὶ χείρονας οἰκονομικὰς περιστάσεις διατελεῖ καὶ τὸ παρ' ἡμῖν νηπιακὸν ὄργανοτροφεῖον (βρεφοκομεῖον) ὑπὲρ ἐπιτελεῖ τὸν φιλάνθρωπον προορισμὸν του ἐν μέσω δυσχερειῶν δυσυπερβλήτων, διότι αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς τῶν παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καθίσταται ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν προβληματικὴ, κατ' εὐθὴν λόγον τῆς δημοτικῆς ἀπορίας καὶ τῆς πρὸς αὐτὰ ἀδιαφορίας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Τὸ ἀδελφάτον τοῦ ἐνταῦθα νηπιακοῦ ὄργανοτροφείου, (μεταχειριζόμεθα τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἵνα μὴ σκανδαλισώμεν, ἐν κρισίμῳ στιγμῇ, τοὺς παρ' ἡμῖν σεμνοῦς,) ἐν δαινῇ οἰκονομικῇ δυσχερείᾳ διατελοῦν, διοργανώσῃ καὶ δίδει τὴν ἐσπέραν τῆς προσχοῦς Δευτέρας ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐμπορικῇ λέσχῃ «Ὁμόνομα» χορὸν πρὸς ὄφελος τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ἐπὶ τιμῆματι εἰσόδου δραχ. 10. Ὁ μὲν χορὸς αὗτος ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐκ κυριῶν ἐπιτροπείας, τῆς συνεπικοῦρου τοῦ ἀδελφάτου καὶ τὰ τετιμημένα ὀνόματα τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην ἀξιοτίμων κυριῶν παρέχουσι πλήρη ἐγγύησιν τῆς καλλίστης διεξαγωγῆς αὐτοῦ, δίδεται δὲ πρὸς ἀκόπαν ἱερὸν, ἵνα μὴ προκαλέσῃ καὶ ἡδη ὡς ἄλλοτε ἀντιδράσεις ἀξίας οἴκτου καὶ περιφρονησεως.

Υ. Γ. Ἡ ἐπὶ τοῦ χοροῦ τούτου Ἐπιτροπεία ἐκφράζει δι' ἡμῶν τὴν λύπην τῆς εἰς δὲν ἐδυνήθη νὰ διανεμῇ, ὡς ἐπεθύμει, αὐτοπροσώπως τὰ προσκλητήρια εἰς τὰς προσκαλουμένας οἰκογενείας, ἐνεκεν τοῦ ἀθλοῦ καιροῦ καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν ἐνασχολήσεών της: παρακαλεῖ δὲ νὰ μὴ καταλογισθῇ αὐτῇ ὡς πταίσμα ἢ τυχὸν βραδυτέρως εἰς τινὰς ἐγγερίαις τῶν προσκλητηρίων τούτων, ἢ καὶ ἡ τελεία τυχὸν παράλειψις τινός, διότι τοῦτο ὁ ἀφελῆται μόνον εἰς παραδρομὴν τῶν δικονομῶν. Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης



περί ὧν θ' και ημίσειαν ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα και πάλιν πεισθῆναι με ἐλαφροτάτας μὲν και ὀλίγας δονήσεις, μετὰ βοῆς, ὅμως ἰσχυρῆς.

— Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν συνεπληρώθη διὰ δύο καλλίστων δικαστῶν τῶν κ. κ. Ἀνδ. Γαρζώνη και Ἀναστ. Μητσοπούλου, τῶς Προέδρων Πρωτοδικῶν, τοῦ πρώτου ἐν Κερκυραῖς τοῦ δευτέρου ἐν Κερκύρα, και προαχθέντων ἐνταῦθα εἰς ἐφέτας. Περί τοῦ πρώτου τούτου μαθάνομεν παρὰ πολλῶν ὅτι εἶνε δικαστικὸν πρόσωπον ἀξιοτίμον ὑπὸ πᾶσας τὰς ἐπιφύεις, περὶ τοῦ δευτέρου τοῦ κ. Ἀναστ. Μητσοπούλου δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐν ἐπιγνώσει ὅτι συγκεντρῶν ἐν αὐτῷ ὅλας τὰς δικαστικὰς ἀρετὰς, πολυμάθειαν, νοημοσύνην, ἀκεραιότητα, εὐστάθειαν χαρακτῆρος κ.τ.λ. Ὁ κ. Ἀν. Μησιόπουλος γνήσιον τέκνον τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐνταῦθα γεννηθεὶς και ἀνατραφεὶς ἐξ ἐντιμωτάτων και συμπαιθῶν γονέων, εἶνε ἐν τῶν ἐγκαλλωπιζομένων τῆς, ἐφ' ᾧ δύναται νὰ ἐναβρύνεται. Ἐκπαιδευόμενος τὴν χαρὰν ἡμῶν ὅτι ἐπανέρχεται ἐν μέσῳ ἡμῶν μετὰ χαρὰν ἀπουσίαν συμπολίτης ἀξίως πάσης τιμῆς και ἀγάπης.

— Ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἡ σεβαστὴ δέσποινα Βασιλικὴ σύζυγος τοῦ ἀποστράτου ταγματάρχου κ. Ἀλεξάνδρου Σπυράκη και μητῆρ τοῦ φίλου ἱατροῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου και τῶν ἄλλων καλλίστων αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἀφήσασα λύπην ἀπαρνούθητον εἰς τὸν αὐτῆς σύζυγον και τὰ τέκνα εἰς συλλυπούμεθα.

— Τὰ χαρτοπαίγνια και τὰ ἄλλα τυχερὰ παιγνίδια λειτουργοῦσιν ἐνταῦθα ἀκωλύτως, ὅχι μόνον εἰς τὰ καφενεῖα ἀλλὰ και εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν, ὡς νομιμότητα ἐπιτηδεύματα. Καὶ περὶ τῶν ἐν λέσχαις και καφενείοις χαρτοπαίγνιων, ἐν οἷς ἀλλοκονταῖ ἀνδρες τέλειοι και συνειδοῦτες τὴν ἑαυτῶν παρῆξιν, οὐδὲν λέγομεν ἀλλὰ περὶ ἐκείνων τῶν γινωσκτῶν ἀπατεῶνων οἵτινες ἐκμαυλίζουν τὰ παῖδια και τοὺς ἀνάκους ἐργάτας και προπαιδεύουσιν ἐκεῖνα μὲν εἰς τὸν μέλλοντα ὀλεθρὸν των, ἀπὸ τούτους δὲ ληστεύουσι τὸ πρῶτον κοπιώδους ἐργασίας, τί νὰ εἰπώμεν; Ἄς εἰπώμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία πρόνοια διὰ τὸν τόπον τούτον και ἄς ἠσυχάζωμεν.

— Παρακαλοῦμεν νὰ παύσωσι παρενοχλοῦντες ἡμᾶς οἱ δὲ ἐπιστολῶν και διατριβῶν καταγγέλλοντες ἡμῖν τὴν ποικίλην ἀστυνομικὴν ἀθλιότητα, περὶ τὴν καθαρότητα, τὴν ἀγορὰν, τὴν νυκτερινὴν ἠσυχίαν, τὴν ἀγροφυλακὴν και τὰ τούτοις ὅμοια και νὰ πεισθῶσι πλέον, ὡς ἐπεισθημεν και ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ, ὅτι ἀστυνομίαν δὲν ἔχομεν ἐν ταῦθα και ὅτι οὐτε θὰ ἔχομεν ποτε καλὴν τοιαύτην, ἐφ' ὅσον δὲν θελομεν πρῶτον ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν αὐτήν. Παραπονούμεθα ἐνίοτε ἐφ' ὅσον ἄλλοι, κατὰ παράδειγμα τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων μᾶς παρενοχλοῦσι ἢ μᾶς ζημιώνουσιν, ἀλλὰ παραπονούμεθα μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιοῦματος ἡμῶν νὰ κάμνωμεν ὅτι θελομεν, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, μὴ ἐννοοῦντες νὰ στενοχωρηθῶμεν, οὐδὲ νὰ ἀνεχθῶμεν καλὴν ἀστυνομίαν. Παραπονούμεθα περισσότερο ὅταν κάμνη ἢ ἀστυνομία τὸ καθῆκον τῆς, παρ' ὅσον ὅταν ζημιούμεθα ἐκ τῆς παραβιάσεώς του. Τοῦτο τὸ ἠγνόησε καλῶς ἡ νῦν ἀστυνομία ἡμῶν και ἐγένετο τὸ ἀβλαβέστερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου ἢ ἀδρανεία τῆς τῆς ἐξασφαλίζει τὴν ἠσυχίαν ἂν ὀλίγον κινήθῃ θὰ συντριβῇ ἐπ' αὐτῆς τῆς δραστηριότητός της. Ὅπως δὴποτε παρακαλοῦμεν και αὖτις νὰ παύσωσιν ἀναφερόμενοι πρὸς ἡμᾶς διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἀθλιότητας και ν' ἀρχίσωσιν ἀναφερόμενοι πρῶτον τὴν εἰς ἑαυτῶν συνειδητὴν εἰδοποιῶμεν δὲ ὅτι ὅλ' λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν και ὅλ' δημοσιεύομεν μόνον τὰς ἐνυπογράφους διατριβὰς ἢ ἐπιστολάς.

— Ἐὰν θέλωσιν νὰ ἴδωτε τὴν διαφορὰν τῶν ἡθῶν και τοῦ ἥθους ἡμῶν ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἥθη και τὸ ἥθος ἄλλων τόπων, ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῆτε ὅτι ἀλλαχού κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἀπόκρουσιν εἶτε οἱ μετρημένοι πρὸς ἀλλήλους, εἶτε τὸ

κοινὸν πρὸς τοὺς μετρημένους βάλλοισιν ἄνθη, ζαχαρωτὰ ἢ κομφέτα, ἐνταῦθα τὸ κοινὸν ἢ μᾶλλον τὸ σμῆνος τῶν ἀγιοπαίδων βάλλει κατὰ τῶν μετρημένων σαπρὰ λεμόνια, τὰ περισσεύματα τῶν λαχάνων, λίθους, χρώματα και τὰ παρόμοια ἐν βοῇ και ἀλαλαγμῷ. Ἡ συνήθεια εἶνα παλαιὰ, ἐπανελήθη δὲ ἐν ὄλῃ αὐτῆς τῆ εἰδησίᾳ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν σμῆνη ἀγιοπαίδων, ἐν βοῇ και ἀλαλαγμῷ, ὡς εἶπομεν, ἐδίωκεν πανταχού και εἰς αὐτὰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεως τοὺς ὀλίγους μετρημένους τοὺς τολμήσαντας νὰ ἐξέλθωσιν εἰς κοινὴν θέαν. Τὸ παραδοξώτερον δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἦτο ὅτι οἱ κύριοι ἀστυνομικοὶ κλητήρες παρίσταντο εἰς τὸ θέαμα ἀπαθείς και ἀδιάφοροι και ὡς πρὸ θεάματος ἐπιτετραμμένου και λίαν διασκεδαστικοῦ, τῶσιν ἐφαίνοντο εὐχαριστημένοι ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ἐκ τῆς ἀρίστης ταύτης συνήθειας, ἐπέκειντο ῥήξεις σοβαρῆς, διότι οἱ δυστυχεῖς μετρημένοι, μὴ γνωρίζοντες ποῦ νὰ καταφύγωσι, πῶς νὰ σωθῶσι, μὴ εὐρίσκοντες οὐδ' αὐτὸν προστασίαν, ἤρπαζον ὀγκώδεις λίθους και τοὺς ἐξεσφενδόνιζον ἐν ἀπογνώσει κατὰ τοῦ πλήθους, οἱ πρακτικώτεροι δὲ ἔστυρον και πολύκροτα, εἰς μάλιστα παρὰ τὸν ναὸν Πικτανάσσης και ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν διωκόντων αὐτὸν, δυστυχῶς ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἡμεῖς, τῆ ἀληθείᾳ, μετ' ἐντροπῆς ἀναγράφομεν τοιαῦτα πρᾶγματα ὡς συμβαίνοντα εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἥτις ἔχει τόσας και τόσας ἀξιώσεις, μόνον αἱ ἡμετέραι ἀρχαὶ δὲν αἰσθάνονται ἐντροπὴν ἀνεχόμεναι τοιαύτην κατάστασιν καταβιάζουσαν τὸν τόπον εἰς θέσιν τόπου βαρβάρου, ἀκαλαισθήτου, ἀγροῦκου. Τὴν λύπην ἡμῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐπαυξάνει ἡ ἀνάμνησις ὅτι ἄλλαι ἐλληνικαὶ πόλεις, αἱ Ἀθήναι, ἡ Κέρκυρα, ἡ Ζάκυνθος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν ἀπόκρουσιν συνέστησαν κομιτάτα, ἐκδίδουσι καλλιτεχνικὰ προγράμματα τῶν ἐορτῶν, διανέμουσιν ἐφημερίδας εἰδικὰς και προκηρύσσουσι βραβεῖα διὰ τὰς εὐφυστέρως μεταμφίσεις, ἡμεῖς βάλλομεν κατὰ τῶν μετρημένων σαπρὰ λεμόνια και ἂν ἦσαν ταῦτα μόνον ὑπομονῆ, ἀλλὰ και λίθους ἐξ ὧν δύναται νὰ προέλθωσι τραυματισμοὶ και φθῶνοι. Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὸν ἔθιστον τῆς ἀριλοκαλίας τῶν ἡμετέρων και τῆς στενοκεφαλιᾶς των, δὲν ἀξιοῦμεν παρ' αὐτῶν νὰ δώσωσιν ὄλησιν εἰς τὰς τῶν ἀπόκρουσιν διασκεδάσεις, οὐδὲ νὰ ἐνθαρρύνωσι τὰς φιλοκάλους και εὐφύεις μεταμφίσεις, ὡς ἀλλαχού, ὅπερ και τοῦτο ἔπρεπε ν' ἀποτελῇ ἀντικείμενον τῆς μερίμνης των, διὰ λόγους γενικωτέρου συμφέροντος, ἀλλ' ἀξιοῦμεν νὰ μένωσιν ἀνενόητοι, ἐκ λεμονίων και λίθων, οἱ ἔχοντες τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς διασκεδάξωσι κατὰ ἡμέρας ταύτας ὅπως δύναται και γνωρίζουσι, και νὰ μὴ γινώμεθα θεατὰ τόσο οἰκτροῦ θεάματος καθ' ἃς ἡμέρας ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν μικρὰν ἀναψυχὴν ἐκ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν. Τόσον κατήτησαν πλέον αἱ ἀρχαὶ μᾶς μηδαιναι, ὥστε και τόσον ὀλίγον πρᾶγμα δὲν δύναται νὰ μᾶς προσφέρωσι; Δὲν ἐντρέπονται; Νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἀστυνομίαν νὰ κάμῃ ὥστε νὰ μὴ ἐπαναληθῶσι κατὰ τὰς δύο ὑπολειπομένας Κυριακὰς αἱ σκηναὶ ἃς οἰκτείρομεν, εἶναι μάταιον πρᾶγμα, διότι ἀστυνομίαν πρὸ πολλοῦ δὲν ἔχομεν, εὐχόμεθα μόνον νὰ μὴ ἐπισυμβῶσι δυστυχήματα και τοῦτο ἀρκεῖ.

— Ὁ κ. Ἀγγελος Κωνσταντόπουλος ἔμπορος τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσεν ἐνταῦθα τοὺς γάμους του μετὰ τῆς καλλίστης κόρης Πηνελόπης Ι. Οἰκονομοπούλου και ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια και τὰς εὐχὰς τῶν φίλων του.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν και φίλων και τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς παροικίας, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου Γερμανοῦ κ. Ἀντωνίου Γκάγγλ ὑπαλλήλου παρὰ τοῖς κ. κ. Φέλς και Σ. μετὰ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ἐλένης πρωτοτόκου θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου μας

κ. Λεωνίδ. Καροπούλου, οἱ ἐπευχόμεθα πάντες γαθὸν ἐν τῷ βίῳ.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἑορτὴν **Χαραλάμπος** τοῦ ἱερομάρτυρος δὲν ἑορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ κ. Χαραλάμπος Θεοδώρου, συντάκτης τοῦ συναδελφικοῦ «Ἀμερολήπτου». Ἐπίσης δὲν ἑορτάζει και ἔμπορος κ. Χαραλάμπος Ἀγγελόπουλος.

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ἐμύλησεν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀριθ. 3,402

Ὁ συμβολαιογράφος Παιτρῶν Ἀθηνοδ. Σωτηριάδης ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλλους.

Προσκαλεῖ τοὺς ἀναγγελλαντας ἑαυτοὺς δεινιστὰς 1) Μιχαὴλ Σαγιᾶν 2) Κωνσταντῖνον Κωνσταντοπούλου 3) Μιχαὴλ Χάραν Γεωργίου Γιαννοπούλου ὡς φυσικῶν και νόμιμον ἐπίτροπον τῆς ἀνηλικίου θυγατρὸς τῆς Ἐλένης. 4) Κυριακὸν Δούσκον 5) Παναγὴν Σαγιᾶν κατοίκους ἀπαιτητῶν Παιτρῶν. 6) Σπήλιον Σπηλιωτόπουλον 7) Παναγιῶτην Καραβόταν και 8) Παναγιώτην Καλιῶτην κατοίκους Ἀλυσσοῦ τῶν Παιτρῶν, ἵνα ἐντός ἐκείνων ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κληρονομήσεως τῆς παρούσης προσάξωσιν ἐνώπιον ἡμῶν τοὺς τίτλους των ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀπαιτήσεις των ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῆς ἐνώπιόν μας ἐκποιθέντων κτημάτων τῶν ἐφετῶν Γεωργίου και Παναγῆ ἀδελφῶν Ἀντ. Ντανέλλου κατ. Ἀλυσσοῦ τῶν Παιτρῶν, και κάμωσιν ἐγκαίρως και ἐνόμως τὰς παρατηρήσεις των λαμβάνοντες γνώσιν και τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων. Πᾶσι βραδύτερα προσαγωγή ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶνε ἀπαράδεκτος και ὡς τοιαύτη ἀπορριπτή.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλεται νὰ κοινοποιήσῃ, ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω δεινιστῶν και εἰς τοὺς ἀρμόδιους Γεωργίου και Παναγῆ Ἀντ. Ντανέλλου, καταχωρήσῃ δὲ ταύτην και εἰς μίαν τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων πρὸς δημοσίευσιν.

Ἐγένετο και ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τὴν ἑβδόμην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐπαμίν. Πετραλιᾶ ἐν τῷ ὁδῷ Μιχαήλ Ζῶνος και ἐν τῷ τετραγώνῳ ἐνώπιον τῆς κατὰ πόλεως Παιτρῶν, και ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τὸ Συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος  
Α. Σωτηριάδης.  
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν  
Πάτραις τῆ 4 Ἰανουαρίου 1887  
Ὁ Συμβολαιογράφος Παιτρῶν  
Α. Σωτηριάδης,

**Εἰδοποιήσεις**

**ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** ν τ α μ ι ζ ἄ ν α ι μ ε γ ἄ λ α ι ὀ β ἔ λ ο υ πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 50 σχεδὸν καδῶν, χρήσιμα πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου ἢ ἐλαίου Διευθύνσις: (Εἰς ἐργολαβίαν λιμένος προκρινόμενα «Καλαβρύτων») εἰς Πάτρας.

**ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** ἐν τῇ θέσει Ἀγυιὰ ἀγρός 39 σελήματων ἀντὶ δραχ. Ν. 3,500 ἐξ ὧν μετρητὰ δραχ. Ν. 1000. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἔμπορου σελήματων Γεωργίου Α. Παπαγεωργίου.



παιδί θραν Θ και ημίσειαν ησθάνθημεν ένταυθα και πάλιν πεισμέν με ελαφροτάτας μεν και ολίγας δονήσεις, μετά βοής δμως ισχυράς.

— Τό ένταυθα Δικαστήριον των Εφετών συνεπληρώθη διά δύο καλλίστων δικαστών των κ. κ. Ανδ. Γαζζώνη και Άναστ. Μητισπούλου, τέως Προέδρων Πρωτοδικών, του πρώτου έν Κεφαλληνία του δευτέρου έν Κερκύρα, και προαχθέντων ένταυθα εις έφτάς. Περί του πρώτου τούτου μανθάνομεν παρά πολλών ότι είνε δικαστικόν πρόσωπον αξιότιμον υπό πάσας τάς έπόψεις, περί του δευτέρου του κ. Άναστ. Μητισπούλου δυνάμεθα να ειπωμεν έν έπιγνώσει ότι συγκεντρει έν έαυτῷ όλας τάς δικαστικάς άρειάς, πολυμάθειαν, νοημοσύνην, άκραιότητα, ευστάθειαν χαρακτηρος κ.τ.λ. Ο κ. Άν. Μησιόπουλος γνήσιον τέκνον της ημετέρας πόλεως, ένταυθα γεννηθείς και ανατραφείς έξ έντιμωτάτων και συμπάθων γονέων, είνε έν των έγκαλλωπιμαίων των, έρ' ε' δύναται να έναδρύνηται. Βικραζόμεν' την χαράν ημών ότι επανέρχεται έν μέσῳ ημών μετά μακράν άπουσίαν συμπολίτης άξιος πάσης τιμής και αγάπης.

— Ητελεύτησεν ένταυθα ή σεβαστή δέσποινα Βασιλική σύζυγος του άποστράτου ταγματάρχου κ. Αλεξάνδρου Σπυράκη και μήτηρ του φίλου ήτρου κ. Κωνσταντίνου Αλεξάνδρου και των άλλων καλλίστων αυτου αδελφών, αφήσασα λυπην άπαραμύθητον εις τον έαυτης σύζυγον και τά τέκνα εις συλλυπούμεθα.

— Τά χαρτοπαίγνια και τά άλλα τυχερά παιγνίδια λειτουργούσιν ένταυθα άκωλύτως, όχι μόνον εις τά καφενεία αλλά και εις όλας τάς γωνίας των οδών, ως νομιμότητα έπιτηδεύματα. Και περί των έν λέσχαις και καφενείοις χαρτοπαιγνίων, έν οις άλλσκονται άνδρες τέλειοι και συνευδότες την έαυτων πράξιν, ούδέν λέγομεν αλλά περί εκείνων των γνωστών άπατεώνων οίντινες εκμαυλίζουσι τά παιδιά και τους άκάκους έργάτας και προπαιδεύουσιν εκείνα μεν εις τον μέλλοντα ολεθρόν των, από τούτους δε λητρεύουσιν τό προήν κοπιώδους έργασίας, τί να ειπωμεν; Ας ειπωμεν ότι δέν υπάρχει ούδεμία πρόνοια διά τον τόπον τούτον και ά: ήσυχάσωμεν.

— Παρακαλούμεν να παύσωσι παρενοχλούντες ημάς οι δι' έπιστολών και διατριβών καταγγέλλοντες ημίν την ποικίλην άστυνομικήν άθλιότητα, περί την καθαριότητα, την άγοράν, την νυκτερινήν ήσυχίαν, την άγροφυλακήν και τά τούτοις όμοια και να πεισθώσι πλέον, ως έπεισθημεν και ημείς πρό πολλού, ότι άστυνομία ν δέν έχομεν έν ταύθα και ότι ούτε θα έχομεν ποτέ καλην τοιαύτην, έφ' όσον δέν θελομεν πρώτοι ημείς να έχομεν αυτήν. Παραπονούμεθα ένίοτε έφ' όσον άλλοι, κατά παράδειχ των άστυνομικών διατάξεων μάς παρενοχλούσι ή μάς ζημιώνουσιν, αλλά παραπονούμεθα με την έπιφύλαξιν του δικαιώματος ημών να κάμνωμεν ό,τι θελομεν, μη λαμβάνοντες υπ' όψιν τάς άστυνομικάς διατάξεις, μη έννοσούντες να στενοχωρηθώμεν, ούδέν να άνεχθώμεν καλην άστυνομίαν. Παραπονούμεθα περισσότερο όταν κάμνη ή άστυνομία τό καθήκον της, παρ' όσον όταν ζημιούμεθα εκ της παραβιάσεως του. Τούτο τό ήγνόησε καλώς ή νυν άστυνομία ημών και έγένετο τό άβλαβέστερον πράγμα του κόσμου ή άδρανεία της τη έξασφαλίζει την ήσυχίαν άν ολίγον κινηθ ή συντριβή επ' αυτης της δραστηριότητός της. Όπως δήποτε παρακαλούμεν και αυθις να παύσωσιν αναφερόμενοι πρός ημάς διά τάς άστυνομικάς άθλιότητας και ν' αρχίσωσιν αναφερόμενοι πρώτον την εις έαυτων συνείδησιν, είδοποιώμεν δε ότι θα λαμβάνωμεν υπ' όψιν και θα δημοσιεύωμεν μόνον τάς ένυπογράφους διατριβάς ή έπιστολάς.

— Εάν θέλατε να ιδήτε την διαφοράν των ήσων και του ήθους ημών ένταυθα πρός τά ήθη και τό ήθος άλλων τόπων, άρκει ν' άναμνησθήτε ότι άλλαχου κατά τάς ημέρας ταύτας των άπόκρουσ ειτε οι μετημφισμένοι πρός άλλήλους, ειτε τό

κοινόν πρός τους μετημφισμένους βάλλουσιν άυθη, ζαχαρωτά ή κομψέτα, ένταυθα τό κοινόν ή μάλλον τό σμήνος των άγιοπαίδων βάλλει κατά των μετημφισμένων σαπρά λεμόνια, τά περισσέματα των λαγώνων, λίθους, χρώματα και τά παρόμοια έν βοή και άλαλαγγῳ. Η συνήθεια είνε παλαιά, επανελήθη δε έν όλη αυτης τη είδηθεία την παρελθούσαν Κυριακήν, καθ' ήν σμήνη άγιοπαίδων, έν βοή και άλαλαγγῳ, ως είπομεν, έδίδωκεν πανταχού και εις αυτάς τάς κεντρικώτερας οδούς της πόλεως τους ολίγους μετημφισμένους τους τολμήσαντας να έξέλθωσιν εις κοινήν θέαν. Τό παραδοξώτερον δ' επί του προκειμένου ήτο ότι οι κύριοι άστυνομικοί κλητήρες παρίσταντο εις τό θέαμα άπαθείς και άδιάφοροι και ως πρό θεάματος έπιτετραμμένου και λίαν διασκεδαστικού, τύσον έφαινότο εύχαριστημένοι έξ αυτοῦ. Και έν τούτοις από στιγμής εις στιγμήν, εκ της άρίτης ταύτης συνήθειας, επέκειτο ρήξις σεβαστή, διότι οι δυστυχείς μετημφισμένοι πανταχού δεικνόμενοι και κτυπούμενοι, μη γνωρίζοντες πού να καταφύγωσι, πώς να σωθώσι, μη εύρίσκοντες ούδαμού προστασίαν, ήρπαζον ογκώδεις λίθους και τους έξεσφενδονίζον έν άπογνώσει κατά του πλήθους, οι πρακτικώτεροι δε έσυρον και πολύκροτα, εις μάλιστα παρά τον ναόν Παντανάσσης και έπυροβόλησε κατά των διωκόντων αυτον, δυστυχώς άνευ άποτελέσματος. Ημείς, τη άληθεία, μετ' έντροπής αναγράφομεν τοιαύτα πράγματα ως συμβαίνοντα εις την πόλιν ημών ήτις έχει τόσας και τόσας αξιώσεις, μόνον αι ημετέραι αρχαι δέν αισθάνονται έντροπή άνεχόμεναι τοιαύτην κατάστασιν καταβιβάζουσιν τον τόπον εις θέσιν τόπου θρασύρου, άκαλαισθήτου, άγροίκου. Την λυπην ημών επί τοις γενομένοις, κατά τάς ημέρας ταύτας, έπαυξάνει ή άνάμνησις ότι άλλοι έλληνικαι πόλεις, αι Αθήναι, ή Κέρκυρα, ή Ζάκυνθος επί ταίς έορταίς των άπόκρουσ συνέστησαν κομιτάτα, εκδίδουσι καλλιτεχνικά προγράμματα των έορτών, διανυμίσουσιν έφημερίδας ειδικάς και προκηρύττουσι θρασειά διά τάς εύφροστερας μεταμφίσεις, ημείς βάλλομεν κατά των μετημφισμένων σαπρά λεμόνια και άν ήσαν ταύτα μόνον ύπομονή, αλλά και λίθους έξ ών δύνανται να προέλθωσι τραυματισμοί και φόνοι. Ημείς γνωρίζοντες τον έθιασμόν της άριτοκλασίας των ημετέρων και της στενοκεφαλιάς των, δέν αξιούμεν παρ' αυτων να δώσωσιν ώθησιν εις τάς των άπόκρουσ διασκεδάσεις, ούδέν να ένθαρρύνωσι τάς φιλοκάλους και εύφεις μεταμφίσεις, ως άλλαχου, όπερ και τούτο έπρεπε ν' άποτελή άντικείμενον της μερίμνης των, διά λόγους γενικώτερου συμφέροντος, άλλ' αξιούμεν να μένωσιν άνενόχλητοι, εκ λεμονίων και λίθων, οι έχοντες την καλοσύνην να μάς διασκεδάζωσι κατά ημέρας ταύτας όπως δύνανται και γνωρίζουσι, και να μη γινώμεθα θεαται τόσοσ οικτροῦ θεάματος καθ' ός ημέρας όλοι έπιθυμούμεν μικράν άναψυχήν εκ των βιωτικων μεριμών. Τόσον κατήνησαν πλέον αι αρχαι μας μηδαιμιναι, ώστε και τόσοσ ολίγον πράγμα δέν δύνανται να μάς προσφέρωσι; Δέν έντρέπονται; Να παρακαλέσωμεν την άστυνομίαν να κάμη ώστε να μη επαναληφθώσι κατά τάς δύο ύπολειπομένας Κυριακάς αι σκηναί άς οικτείρομεν, είναι μάταιον πράγμα, διότι άστυνομίαν πρό πολλού δέν έχομεν, εύχόμεθα μόνον να μη έπισυμβώσι δυστυχήματα και τούτο άρκει.

— Ο κ. Άγγελος Κωνσταντόπουλος έμπορος την παρελθούσαν Κυριακήν έτέλεσεν ένταυθα τους γάμους του μετά της καλλίστης κόρης Πηνελόπης Ι. Οικονομοπούλου και έδέξατο τά συγχαρητήρια και τάς εύχάς των φίλων του.

— Χθές τό έσπέρας έν μέσῳ πολλών συγγενών και φίλων και της ένταυθα Γερμανικής παροικίας, έτελεσθησαν οι γάμοι του καλού νέου Γερμανού κ. Άντωνίου Γκαίγγλ υπαλλήλου παρά τοις κ. κ. Φέλς και Σ. μετά της καλλίστης δεσποινίδος Ελένης πρωτοτάκου θυγατρός του συμπολίτου μας

κ. Δεωνίδ. Καροπούλου, οις έπευχόμεθα πάν άγαθόν έν τῷ βίῳ.

— Την προσεχή Τρίτην έορτήν Χαράλαμπος του Ιερομόντου δέν έορτάζει ένεκα πένθους ο κ. Χαράλαμπος Θεοδώρου, συντάκτης του συναδέλφου «Άμερολήπτου». Είσις δέν έορτάζει και ο έμπορος κ. Χαράλαμπος Άγγελόπουλος.

— Ο Ιεροκίρυξ κ. Ηλίας Βλαχόπουλος έμίληση την προσεχή Κυριακήν εις τον ναόν του άγιου Νικολάου.

Άριθ. 3,402

Ο συμβολαιογράφος Πιτρών Άθηνόδωρος Σωτηριάδης ως επί του πλειστηριασμού υπάλληλος.

Προσκαλει τους άναγγελλαντας έαυτους δανειστάς 1) Μιχαήλ Σαγιάν 2) Κωνσταντίνον Κωνστόπουλον 3) Μιχρίαν χήραν Γεωργίου Γιαννοπούλου ως φυσικόν και νόμιμον έπίτροπον της άνηλικου θυγατρός της Βλένης. 4) Κυριάκον Δούσκον 5) Παναγήν Σαγιάν κατοίκους άπαντας Πιτρών. 6) Σπήλιον Σπηλιωτόπουλον 7) Ήωάννη Καραβόταν και 8) Παναγιώτην Καλάην κατοίκους Άλυσσού των Πατρών, ίνα έντός εικοσι όκτώ ημερών από της προς αυτους κοινοποιήσεως της παρούσης προσάξωσιν ένώπιον ημών τους τίτλους των έρ' ών στηρίζοντα αι άπαιτήσεις των επί του εκπλειστηριασματος των ένώπιόν μας εκποιηθέντων κτημάτων των όρειετών Γεωργίου και Παναγής αδελφών Αντ. Ντανέλη κατ. Αλυσσού των Πατρών, και κάμωσιν έγκαίρους και έννόμους τάς παρατηρήσεις των λαμβάνοντες γνώσιν και των προσαχθησομένων έγγράφων. Πάσα βραδυτέρα προσαγωγή ή βραδυτερον γενομένη παρατήρησις είνε άπαραδέκτος και ως τοιαύτη άπορριπτέα.

Ο άρμόδιος κλητήρ παραγγέλεται να κοινοποιήση, αντίγραφον της παρούσης εις έκαστον των άνωτέρω δανειστών και εις τους όφειλέτας Γεώργιον και Παναγή Αντ. Ντανέλλη, καταχωρήση δε ταύτην και εις μίαν των ένταυθα εκδομένων έφημερίδων πρός δημοσίευσιν.

Έγένετο και έξεδόθη έν Πάτραις την έκτην Δεκεμβρίου του χριστου όκτακοσιστου όγδοηκοστού εκτου έτους ημεράν της έβδομάδος Σάββατον έν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ υπό την οίκιαν του Έπαμιν. Πετραλιζ έν τῷ οδῷ Μαιζώνος και έν τῷ τετραγώνῳ ένάντιῳ της κάτω πόλεως Πιτρών, και υπεγράφη παρ' έμου του Συμβολαιογράφου.

Ο Συμβολαιογράφος

Α. Σωτηριάδης.

Διά την αντίγραφην

Πάτραις τῆ 4 Ίανουαρίου 1887

Ο Συμβολαιογράφος Πατρών

Α. Σωτηριάδης,

ΕΙΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ νταμιζάναι μεγάλοι έξ ύελου πολυ ισχυρού, χωρτικότητος 50 σχεδόν όκαδων, χρήσιμαί πρός έναπόβεισιν οίνου ή ελαιού Διεύθυνσις: (Εις έργολαβίαν λιμένος προκουμιαν «Καλαβρύτων») εις Πάτρας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ έν τῷ θέσει Άγυλι άγρός 39 σερμμάτων αντί δραχ. Ν. 3,500 έξ ών μετρητά δραχ. Ν. 1000. Πληροφορίαί παρά του έμπορομασίτου Γεωργίου Α. Παππαγεωργίου.